ADRIAN REZEANU
(Bucureşti)

ENTOPICE ÎN URBANONIMIE

1. Sistemul entopic al limbii române, care a format obiectul de studiu al multor lucrări de specialitate (cf. Bolocan 1975, 1976; Puşchilă 1910–1911), cuprinde un spectru lexical diferenţiat, cu circulaţie şi provenienţă cultă, pe de o parte, dar şi apelative existente în graiuri, cu o circulaţie restrânsă, pe de altă parte, pe care le-am individualizat prin categoria termenilor geografici populari.

În ambele situaţii, aceşti termeni lexicali, care, de cele mai multe ori, intră în structura toponimelor, reprezintă o marcă a ruralului în toponimie. Tratată în acest mod, problematica largă a raportului dintre entopice şi toponime a fost direcţionată către spaţiul rural, făcându-se abstracţie de evoluţia aşezărilor administrativ-teritoriale către urbanitate, proces în care, pe parcurs, nu s-a pierdut întregul arsenal denominativ local.

1.1. Toponomastul care operează într-un anumit areal geografic poate să individualizeze, deci, în cadrul formulelor denominative, următorii termeni:

1.1.1. *entopic* „apelativ care denumeşte o realitate geografică” (MDA), de provenienţă cultă, cu extindere teritorială motivată sau arbitrară şi către mediul urban, caracterizând semnificativ şi diferenţiat etape distincte ale evoluţiei unităţii urbane;

1.1.2. *termenul geografic popular*, aflat în structura formulelor de denominative, cu referire la o realitate geografică rurală, are o extindere limitată, dar poate fi prezent şi în anumite etape din evoluţia urbană, marcate de *enclave toponimice rurale*;

1.1.3. *falsul entopic*, prezent în structuri urbanonimice contemporane, este golit semantic prin ruperea oricăror legături motivaţionale într-o extensie derivaţională;

BDD-V737 © 2012 Argonaut, Scriptor
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 16:59:31 UTC)

1.1.4. *terminologia geografică populară*, ca parte integrantă în structuri toponimice, este prezentă în toponimia rurală şi în anumite etape marcate denominativ rural din evoluţia unităţii administrativ-teritoriale urbane.

1.2. Într-un spaţiu geografic strict determinat, entopicul şi termenul geografic popular coexistă, deşi cu specializare semantică distinctă, în cadrul procesului de toponimizare, cu referire directă asupra structurilor toponimice. În cadrul acestora, entopicul ca şi termenul geografic popular vor individualiza reperele locale, dar vor fi antrenate şi în extensii toponimice locale, în urma cărora sensul lor primar se poate diminua, chiar până la perimare, aceşti termeni ajungând, în final, de multe ori, „embleme golite de conţinut" (Rezeanu 2009b, p. 317).

Privit din punct de vedere al extinderii teritoriale, dar şi din cel al dezvoltării structurilor toponimice în care sunt implicate, raportul dintre entopice şi termenii geografici populari este unul de includere, termenul geografic popular putând fi considerat o subdiviziune a entopicului. Acest fapt este justificat prin restrângerea spaţiilor geografice rurale şi prin pierderea treptată a motivaţiei locale pentru formulele marcatoare prezente în insule cu relicve toponimice fără un suport concret, material în realitatea topografică locală.

Atât entopicele cât şi termenii geografici populari au tendinţa de dispariţie din enclavele motivaţionale şi de reapariţie, arbitrară, în formulele denominative urbane contemporane.

1.3. Pentru nevoi de individualizare accentuată a specificului toponimic urban, am preluat termenul *entopic*, având în vedere şi faptul că pentru etapa contemporană, marcajul urban este invadat de false entopice, nediferenţiate prin etimologii sau prin conexiuni motivaţionale cu desemnatele locale.

2. Oraşul românesc, cu precădere cel din spaţiul extracarpatic, a trecut prin diferite faze de dezvoltare, individualizate denominativ atât prin formule cu specific propriu cât şi prin marcaje tranzitorii. Am ales pentru analiză elemente din ansamblul urbanonimic bucureştean.

2.1. Unitatea urbană cu originea în satul primar presupune la nivel denominativ două etape de marcaj a claselor de obiecte desemnate.

BDD-V737 © 2012 Argonaut, Scriptor
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 16:59:31 UTC)

Aceste etape sunt antrenate în procese complexe, în care ansamblul toponimic rural de bază, pe de o parte, se menţine până la faza de elemente de individualizare stinghere, arbitrare, iar, pe de altă parte, se adaptează din mers, prin îngustări de sferă semantică în cadrul extensiilor urbanonimice (Mihăilă 2002). În ambele situaţii elementul toponimic rural este în regres.

2.1.1. Ansamblul toponimic rural prezent prin filiera oraşului-târg ar putea reprezenta o primă etapă a procesului de conservare a ruralului. În această etapă, de exemplu, trama stradală este organizată în funcţie de vadurile comerciale, iar formula viconimică preia denumirile reperelor rurale existente pe traiect.

Uliţa Jilaboi ← **Jilava Boilor** „mlaştina boilor” (vezi *Focşani*).

2.1.2. Situaţia cea mai des întâlnită se referă la includerea toponimului care are în structură un entopic toponimizat într-o extensie derivaţională, dar cu sincope în evoluţia sa. Sincopele sunt cauzate de dispariţia ipostazelor determinate, la rândul lor, de perimarea reperelor topografice motivaţionale rurale. De exemplu:

Cocioc (**Ostrovul Cocioculuí**) (**1844–1846** B I) → (Sălaşe de ţigani) (**1906** G 273) → **Balta Cocioculuí** (**1791** EP, **1852** B II) → **Privalul Cocioculuí** (**1875** P III) → **Pădurea Cocioc** (1852 B II);

Prund → **Prund** (sat) (**1693** MŢR 203/11) → **Mahalaua Prund** (**1709** MŢR 224/4) → **Uliţa Prundului** (**1844–1846** B I, **1871** P I, **1885–1890** S **1892–1893** D) → **Biserica din Prund** (**1772** MŢR 224/31) → **Biserica din Prundul Dâmboviţei** (**1682** MŢR 126/6) → **Ciutăria din Prund** (**1632** RV 1/10).

2.1.3. Faza în care entopicul toponimizat, ca relicvă rurală în urbanonimia bucureşteană, se prelungeşte până târziu în spaţiul urban şi reprezintă de fapt perpetuarea aspectului tradiţional arhaic al denominaţiei locale cu trimitere însă către zona periferică.

2.1.3.1. Această fază fiind cea mai caracteristică pentru procesul de conservare motivată a entopicului în sistemul denominativ urban o vom considera viabilă până târziu în procesul de individualizare a

BDD-V737 © 2012 Argonaut, Scriptor
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 16:59:31 UTC)

claselor de obiecte desemnate chiar şi atunci când unele dintre reperele locale au dispărut fizic.

3. Înregistrarea formulelor marcatoare locale, în care coexistă alături de alte elemente lexicale şi entopice toponimizate, a determinat gruparea lor după criterii nonadministrative, alcătuind insule toponimice urbane. Aceste „insule" sunt fără graniţe administrative şi s-a avut în vedere doar dispunerea unitară a topicelor care au în structura lor entopice cu motivaţii locale. Individualizarea pe care noi am făcut-o este convenţională, după cum altădată şi gruparea sectoarelor urbane după „culori". Insula are o dinamică cvasiautonomă, iar criteriile de selectare au fost în exclusivitate lingvistice.

3.1. Zona bucureşteană pe care am individualizat-o este riverană Dâmboviţei şi se întinde de la **Văcăreşti, Cărămidarii de Jos** cuprinzând mahalalele **Broşteni, Slobozia Domnească, Sârbi, Olteni** precum şi **Grădina Bellu** şi **Dealul Mitropoliei**. Toponimele iniţiale le-am privit în extensiuni diacronice până în zilele noastre:

Balta **Mitropoliei** (**1842** RB); **Băltiş** (**1871** P I); **Gârliţa** (**1852** B II) → *Fundătura* **Gârliţei** (**1875** P IV, **1894** OR, **1910** PG, **1911** PL, **1915** PL); *Lunca* **Foişorului** (**1852** B II) → *Grădinile* **din Luncă** (**1852** B II) → *Strada* **Grădinarilor** (**1875** P IV); *Gropile* **din Luncă** (**1844–1846** B I) → *Fundătura Gropilor* **din Luncă** (**1885–1890** S); **În Fântânis** (**1844–1846** B I) → *Strada* **Fântâniş** (**1875** P IV, **1885–1890** S); **În Băltărie, În Băltiş** (**1756** MŢR 222/8, **1761** MŢR 264/5, **1871** P I, **1875** P III) → *Uliţa* **În Băltărie** (**1875** P III); **În Mărginia Bucureştiului** (**1662** MŢR 206/3); **Între Gârle** (**1842** RB, **1844–1846** B I) → *Uliţa* **Între Gârle** (**1852** B II); **Lunca lui Târcă** (**Balta lui Târcă, Pribalul lui Târcă**) (**1852** B II) → *Drumul* **Luncii** (**1885–1890** S, **1892–1893** D, **1911** PL); **Nisipăria** (**1842** RB) → *Strada* **Nisipari** (**1915** PL); **Piscul** (**1831** VĂC Mss. 340) → *Calea* **Piscului** (**1871** P I, **1885–1890** S, **1894** OR, **1911** PL, **1915** PL, **1925** PL, **1946** PL).

3.1.1. În contextual dat, entopicul toponimizat, cu distribuţie semantică către un denotat iniţial, antrenat într-o extensie urbanonimică, îşi transferă o parte din semnificaţie unui segment din structura compusă a toponimului:

BDD-V737 © 2012 Argonaut, Scriptor
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 16:59:31 UTC)

Broşteni (sat) (**1696** MŢR 129/18, **1700** RV 25/5) → **Broşteni** (mahala) (**1798** CAT) → **Broşteni** (stradă) (**1852** B II, **1871** P I, **1898** MDG) → **Broşteni** (biserică) (**1852** B II) → **Broşteni** (plasă) (**1798** CAT) → Balta **Broşteni** (**1844–1846** B I) → **Fundătura** (care duce spre **Balta**) **Broşteni** (**1911** PL.).

Astfel, **Broşteni**, din ipostaza *Fundătura* **Broşteni** reprezintă **Balta Broşteni**, entopicul *balta*, existând doar în subsidiarul semantic. Un astfel de toponim, resemantizat de fiecare dată într-un lanţ de ipostaze l-am individualizat prin formula „toponim aparent" de gradul I, spre deosebire de urbanonimul *Strada* **Sfântul Constantin** (← Strada de pe lângă **Biserica Sf. Constantin**), unde **Sf. Constantin** este „toponim aparent" de gradul II, antroponimul respectiv primind funcţia de localizare. Tipul de ipostază **Fundătura Broşteni** reprezintă o formă de manifestare prioritară în urbanonimie, mascând, în această situaţie, prin includere semantică, un entopic (Rezeanu, Modoran 1997).

3.1.2. În alte situaţii, entopicul toponimizat, devenit reper urban dominant pe traiectul unei căi de circulaţie, se menţine în formula viconimică ca marcă individualizatoare:

Strada **Dintre Gârle** (**1875** P IV, **1885–1890** S, **1892–1893** D); *Valea* **Sălcetului** (**1875** P IV) → *Strada* **Sălcetului** (**1938** PL, şi azi); **Vadul Mirelui, Vadul Naşului** (**1852** B II) → *Strada* **Vadului** (1875 P IV),

unde *Sălcet* şi *Vad* reprezintă forme contrase, sau toponime aparente de gradul I, ale unor toponime compuse.

3.1.2.1. Alteori, toponimul cu entopicul în structură, se menţine intact şi devine integral determinant într-o formulă viconimică:

Lunca Foişorului (**1852** B II) → *Drumul* **Lunca Foişorului** (**1925** PL); **Lunca Văcăreşti** (**1852** B II) → *Drumul* **Lunca Văcăreşti** (**1925** PL); **Vadul Moşului, Vadul Mugur-Mugurel** (**1842** RB) → *Strada* **Vadul Mugur-Mugurel** (**1871** P I).

3.2. În evoluţia lor, entopicele toponimizate ca formule marcatoare într-o „insulă" urbanonimică, sunt într-un permanent regres. În etapa contemporană, asocierea dintre formule marcatoare având în structura lor entopice toponimizate care au sau nu corespondent în spaţiul topografic urban a dat naştere la situaţii critice în ansamblul denominativ.

BDD-V737 © 2012 Argonaut, Scriptor
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 16:59:31 UTC)

Pentru o reabilitare a formulei denominative urbane şi pentru a individualiza categoria falselor entopice, e necesar ca toponomastul să refacă, printr-o analiză diacronică, întregul traiect extensiv.

4. În general, entopicele sunt apropiate de obiectul geografic, incluzând în sfera lor semantică particularităţile geomorfologice existente pe teren.

Etapa denominativă contemporană din traseul evolutiv urban caracterizată ca un „conglomerat eterogen şi eteroclit" plasează entopicele din structura urbanonimelor între cei doi poli ai motivaţiei şi arbitrarului, în funcţie de raportarea acestora la denotate topografice concrete local. Această distribuţie va evidenţia, în primul rând, entopicele motivaţionale din relicve toponimice rurale, analizate mai înainte, şi falsele entopice, fără nicio legătură cu particularităţile identitare ale terenului urban desemnat. Referitor la această ultimă categorie, am stabilit câteva subgrupe pe care le vom detalia în cele ce urmează.

4.1. Subcategoria formulelor contemporane de desemnare viconimică presupune raporturi generale dintre termenii generici identitari pentru denotatul urban şi o secvenţă de desemnare cu caracter auxiliar şi provizoriu, care cuprinde în structură entopice toponimizate. Analiza acestei secvenţe, în integralitatea ei, ca determinant toponimic, va scoate în evidenţă o serie de incompatibilităţi semantice din cadrul unei astfel de formule viconimice, marcându-se în final grupa falselor entopice. Acestea reprezintă, de regulă, o realitate geografică, extrasă dintr-un alt context topografic şi plasată în spaţiul local urban, diferit geomorfologic de realitatea primară.

4.1.1. Asocierea unui termen generic viconimic cu o sintagmă specializată, purtătoare a unui entopic extras dintr-un alt context geografic va marca un prim grad de incompatibilitate semantică şi alterarea statutului entopicului în raport cu denotatul local. În sintagmele *Drumul* **Gura Putnei**, *Drumul* **Gura Vadului**, *Drumul* **Gura Făgetului, Gura Vadului**, de exemplu, e golit total de conţinut semantic.

4.1.2. Viconimul de tipul **Calea Piscului**, unde **Piscul** ca marcă viconimică sau borgatonimică (Rezeanu 2009) poate reprezenta un

BDD-V737 © 2012 Argonaut, Scriptor
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 16:59:31 UTC)

„toponim aparent”, ca verigă dintr-o extensie urbanonimică, la rându-i golită de semnificaţie.

4.1.3. Entopicul extras dintr-o realitate geografică rurală şi plasat în secvenţa desemnatoare auxiliară din cadrul unui viconim poate descalifica întreaga marcă viconimică: *Strada* **Măgura Florilor**, *Strada* **Măgura Mare**, *Strada* **Măgura Odobeşti**, *Strada* **Măgura Slătioara**. **Măgura Codlei**, de exemplu, nefiind un reper local de pe traiectul viconimic sau de destinaţie finală nu poate fi acceptat ca determinant decât ca marcă lipsită de conţinut semantic.

4.1.4. Dublarea unui parcurs hidrografic de un traiect stradal paralel permite motivaţional transferul secvenţei hidronimice: **Râul Săsar** → *Strada* **Râul Săsar** (Baia Mare), dar şi **Râul Someşul Mic** → *Strada* **Someşul** (Cluj-Napoca).

Acest procedeu de desemnare urbană utilizat abuziv şi arbitrar duce la transformarea secvenţei hidronimice din formula viconimică într-o emblemă golită de conţinut:

Strada **Râul Dorna**, *Strada* **Râul Mara**, *Aleea* **Râul Sadului**, *Strada* **Râul Şoimului**, *Aleea* **Râul Târgului** (Bucureşti).

Toate aceste formule viconimice având în componenţa lor entopice extrase din spaţii geografice motivaţionale iniţial, sunt plasate într-un context topografic bucureştean incompatibil semantic cu realitatea care le-a generat.

4.1.5. În situaţia în care secvenţa auxiliară purtătoare de entopic toponimizat din formula viconimică preia o ipostază aleatorie dintr-o extensie derivaţională în care entopicul a pierdut orice legătură motivaţională cu denotatul rural iniţial, termenul în discuţie se opacizează. În seria *Strada* **Valea Argovei**, *Drumul* **Valea Doftanei**, *Strada* **Valea Călugărească**, *Drumul* **Valea Largă**, *Strada* **Valea Lungă**, *Strada* **Valea Poienii**, *Strada* **Valea Roşie**, *Aleea* **Valea Salciei**, termenul al doilea din structură, **Valea Călugărească**, de exemplu, este receptat ca oiconim, aceasta fiind o ipostază de notorietate dintr-o virtuală extensie. Oricum, entopicul **vale** este golit de semnificaţia primară.

4.1.6. Asocierea termenului generic, strict specializat semantic pentru spaţiul topografic urban, **intrare** din perechea corelativă **stradă – intrare**, de exemplu, cu secvenţe auxiliare marcatoare ex-

BDD-V737 © 2012 Argonaut, Scriptor
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 16:59:31 UTC)

trase din contexte geografice diferite **Lunca Bârzeşti, Măguricea Nouă, Munţii Gutâiului, Valea Dragului**, creează ambiguităţi până la perimarea întregii formule marcatoare.

4.1.6.1. Existenţa integrală a perechii corelative de termeni generici **stradă – intrare** în structuri viconimice şi topografice din vecinătăţi imediate, impune, la rându-i, necesitatea decriptării sferelor semantice, evidenţiindu-se, pe lângă opacităţi, şi categorii noi toponimice în cadrul unor formule marcatoare care includ entopice:

Strada **Lacul Sărat** → *Intrarea* **Lacul Sărat, Lacul Sărat** însemnând aici *Strada* **Lacul Sărat**, ca toponim semiaparent. Se observă o schimbare a statutului entopicului **lacul**, care, golit semantic, este redistribuit ca marcă a unui viconim.

4.2. Formulele marcatoare pentru firmele comerciale urbane în care apar termeni entopici toponimizaţi extraşi din contexte geografice diferite, prin conotaţii metaforice cu iz comercial se încadrează în tipare distincte.

4.2.1. În plan denominativ urban, firmele comerciale constituie „repere de localizare" şi se încadrează, potrivit unor normative de desemnare locală, într-un sistem de repere urbane distincte. Abaterile de la acest sistem, mai ales pentru „emblemele oficiale afişate", spre deosebire de cele de circulaţie orală, descalifică aceste formule, împiedicând perenitatea lor.

4.3. Distribuţia entopicelor în formulele de desemnare pentru firmele comerciale permite stabilirea a două etape, marcate, ca şi în alte situaţii, potrivit priorităţii „modei" de moment. Această „modă" în procesul de desemnare locală urbană afectează atât esenţa procesului de marcare şi de circulaţie în timp a urbanonimului cât şi o alterare a specificului local.

4.3.1. Distingem o etapă premodernă în prima jumătate a secolului al XX-lea, trecând peste a doua jumătate, lipsită de orice raţionament motivaţional, fiind prezent doar unul ideologic.

4.3.1.1. Entopicul extras din vecinătăţile toponimice imediate este prezent în emblema firmei comerciale, care devine astfel un reper topografic local:

BDD-V737 © 2012 Argonaut, Scriptor
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 16:59:31 UTC)

Banca **Dealul Spirei** (**1934** GHID), ca ipostază dintr-o lungă extensie derivaţională, menţine secvenţa auxiliară **Dealul Spirei** atât ca reper local cât şi ca reper de structură toponimică cu semantică nealterată.

4.3.1.2. În seria *Banca* **Dealul Oltului** (BCRI 219/1924), **La Vârful cu Dor** (restaurant) (**1934** GHID), **Poiana Carpaţilor** (restaurant) (**1934** GHID), S. C. **Dealul Bistriţa** (**1934** GHID), S. C. **Movila Techirghiol** (**1934** GHID), S. C. **Valea Lungă** (**1934** GHID), S. C. **Valea Trotuşului** (**1932** RC), entopicele **dealul, vârful, movila, poiana**, ca părţi din formule toponimice individualizatoare, pentru alte contexte topografice, devin aici mărci golite de conţinut semantic.

4.3.2. Pentru începutul secolului al XXI-lea, entopicul prezent în formule marcatoare pentru firme comerciale urbane constituie un lexem caracteristic pentru tiparul denominativ standard nemotivaţional. În seria *Restaurantele* **Dealul Cetăţii, Izvorul Rece, Între Drumuri, Jariştea, Poiana Albă, Dumbrava** (PA 1998–1999, p. 455–459), entopicele **dealul, jariştea, poiana, dumbrava** aparţin unor contexte geografice primare străine de realitatea topografică urbană desemnată. Pe de altă parte, toponimizarea entopicului, prin transformarea lui ca marcă individualizatoare pentru un reper primar rural prin excelenţă, nu permite prin transgresare o altă individualizare denominativă motivaţională. Acestea rămân simple embleme golite de conţinut semantic.

5. În general, situaţiile concrete şi prezentate de noi mai sus sunt caracteristice pentru o mare parte a unităţilor administrativ-teritoriale urbane româneşti. Implicaţiile directe ale unei astfel de distribuţii lexicale, prin modificări de sfere semantice, conduc la schimbarea statutului lexical şi semantic pentru o bună parte din vocabular.

6. Din această prezentare se pot trage câteva concluzii.

6.1. Urbanonimul care formal are în structură un entopic toponimizat şi-a pierdut comprehensiunea, dar şi-a menţinut extensiunea (Surdu 2008, p. 35). În cazul de faţă, pierderea comprehensiunii s-a realizat treptat prin modificări ale câmpului semantic al lexemelor marcatoare de-a lungul unei extensii derivaţionale. În cadrul acestui lanţ derivaţional, asistăm la ocurenţe de ipostaze, identice formal, dar diferite semantic până la opacizare.

BDD-V737 © 2012 Argonaut, Scriptor
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 16:59:31 UTC)

De exemplu: ipostaza **Valea Cibinului** va fi ocurentă în contextul geografic primar în diferite extensiuni derivaţionale locale, cu diminuări de câmp semantic şi motivaţie toponimică. Această ipostază, plasată în context denominativ urban, îşi pierde total comprehensiunea şi însoţeşte termenul generic ca emblemă arbitrară. Din această cauză, viconimul *Strada* **Valea Cibinului** va avea un caracter arbitrar.

6.1.1. Pe de altă parte, termenul generic viconimic, specializat şi într-o pereche corelativă de tipul **stradă – intrare – alee**, va necesita, de fiecare dată în ocurenţele de ipostaze, explicaţii suplimentare.

De exemplu: *Strada* **Valea Albă** → *Intrarea* (în **Strada**) **Valea Albă**. Explicaţia rezultată din decriptarea viconimului *Intrarea* **Valea Albă**, realizându-se numai în anumite împrejurări determinate în spaţiu, o numim *nume circumstanţial* sau *parţial aparent*, când pentru prima dată în context urban **Valea Albă** primeşte un sens (Surdu 2008, p. 30).

6.1.2. În aceste structuri, formulele viconimice purtătoare de entopice toponimizate necesită readaptări din mers în ordinea compatibilităţii lexico-semantice.În lipsa unor astfel de compatibilizări, termenul entopic trebuie înlocuit din formula marcatoare.

6.1.3. Falsele entopice din structurile viconimice contemporane, cu preponderenţă, descalifică acest procedeu denominativ.

SIGLE

B I = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, Maior Baron Rudolf Artur von Borroczyn, *Planul Bucureştilor* (1844–1846).

B II = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, Maior Baron Rudolf Artur von Borroczyn, *Planul Bucureştiului, ridikat, tras chi publikat din porunka prea înâltzatului domn stăpînitor Barbu Dimitrie Ştirbeiu voevod*, Bucureşti, 1852.

D = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, C. Dellatre, *Planul oraşului Bucureşti*, 1892–1893.

EP = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, F. B. Purcel, *Plan von der Haupt – und Residenzstadt Bukurescht in der grossen Wallachey*, 1791; Ferdinand Ernst, *Plan der wallachischen Haupt – und Residenzstadt Bukurest*, 1791.

Focşani = Arhivele Naţionale, Filiala Vrancea, *Planul general al oraşului Focşani*, ridicat în anii 1896, 1897, 1898 de ing. P. F. Radovici.

G = Constantin C. GIURESCU, *Istoria Bucureştilor din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre*, Bucureşti, 1966.

BDD-V737 © 2012 Argonaut, Scriptor
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 16:59:31 UTC)

MDG = George Ioan LAHOVARY, General C. I. BRĂTIANU, Grigorie C. TOCILESCU, *Marele Dicţionar Geografic al României*, vol. I–V, Bucureşti, 1898–1902.
MŢR = DIRECŢIA ARHIVELOR NAŢIONALE, *Fond Mitropolia Ţării Româneşti*.
OR = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, G. A. Orescu, *Planul oraşului Bucureşti*, 1893.
P I = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, Maior W. Pappasoglu, *Bucureşti, Capitala României*, Bucureşti, 1871.
P III = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, Maior W. Pappasoglu, *Planul Comisii Coloanei de Albastru din capitala Bucureşti*, 1875.
P IV=BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, Maior W. Pappasoglu, *Planul Comisii Coloarei de Negru din capitala Bucuresci*, 1875.
PA = *Pagini aurii*, Bucureşti, 1998.
PG = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, *Plan general de la ville Bucarest*, 1910.
RB = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, C. Râmniceanu, Vladimir de Blaremberg, *Planul Bucureşti*, 1842.
RC = ARHIVELE NAŢIONALE BUCUREŞTI, *Fond Oficiul central al Registrului Comerţului Bucureşti*.
S = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, D. R. Sesquiéres, *Planul oraşului Bucureşti*, 1885–1890.
VĂC MSS. = ARHIVELE STATULUI BUCUREŞTI, *Fond Mănăstirea Văcăreşti. Manuscrise*.
1798 CAT = DIRECŢIA ARHIVELOR NAŢIONALE, *Fond Catagrafii*; *Catagrafia Poliţiei Bucureştilor*, 1798.
1911 PL = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, *Planul oraşului Bucureşti după ultimele date oficiale*, Bucureşti, 1911.
1915 PL = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, Bogdan Florian, *Planul Bucureşti*, 1915.
1925 PL = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, *Planul oraşului Bucureşti*, 1925.
1934 GHID = BUCUREŞTI, *Ghid oficial cu 20 Hărţi pentru orientare*, Bucureşti, 1934.
1938 PL = Ulise, SÂMBOTEANU, M. D. MOLDOVEANU. Cabinetul de hărţi, *Planul municipiului Bucureşti*, 1938.
1946 PL = BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE. Cabinetul de hărţi, *Planul oraşului Bucureşti*, 1946.

BIBLIOGRAFIE

Bolocan 1975 = Gh. Bolocan, *Dicţionarul entopic al limbii române*, în SCL, XXVI, 1975, nr. 5, p. 467–472.
Bolocan 1976 = Gh. Bolocan, *Sistemul entopic al limbii române şi rolul lui în toponimie*, în LR, XXV, 1976, nr. 2, p. 205–208.

BDD-V737 © 2012 Argonaut, Scriptor
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 16:59:31 UTC)

Dicţionarul toponimic al României. Muntenia, vol. I–III, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2006–2009.
Eremia 2006 = Anatol Eremia, *Dicţionarul explicativ şi etimologic de termeni geografici*, Chişinău, Editura Ştiinţa, 2006.
Mihăilă 2002 = Ecaterina Mihăilă, *Extensiune toponimică derivativă*, în SCO, 2002, nr. 7, Craiova, p. 5–10.
Puşchilă 1910-1911 = D. Puşchilă, *Observaţii cu privire la terminologia geografică populară şi la toponimie*, în „Anuar de geografie şi antropogeografie", Bucureşti, 1910–1911, p. 147–201.
Rezeanu 2003 = Adrian Rezeanu, *Toponimie bucureşteană*, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2003.
Rezeanu 2009a = Adrian Rezeanu, *Studii de toponimie urbană. Viziune diacronică*, Baia Mare, Editura Universităţii de Nord, 2009.
Rezeanu 2009b = Adrian Rezeanu, *Termeni geografici populari în lucrări lexicografice de toponimie*, în *Lucrările celui de-al XIII-lea Simpozion Internaţional de Dialectologie, Baia Mare, 19–21 septembrie 2008*, vol. I, Cluj-Napoca, Editura Mega, 2009, p. 317.
Rezeanu 2009c = Adrian Rezeanu, *Terminologie borgatonimică*, în Rezeanu 2009a, p. 143–165.
Rezeanu, Modoran = Adrian Rezeanu, Filofteia Modoran, *Categoria „toponim aparent" în urbanonimie*, în LR, XLVI, 1997, nr. 4-6, p. 319–329.
Surdu 2008 = Alexandru Surdu, *Teoria formelor logico-clasice*, Bucureşti, Editura Tehnică, 2008.

ENTOPIQUES EN URBANONIMIE
(*Résumé*)

Dans cet étude on analyse les termes entopiques en structures urbanonymiques spécifiques pour deux périodes ď évolution de ľ unité urbaine: foire et ville contemporaine.

Ľanalyse de ces deux périodes conduit à la conclusion de la péremption graduelle et irréversible de la formole urbanonymique qui englobe un entopique toponymisé.

CUVINTE-CHEIE: *termeni entopici, structuri urbanonimice, entopic toponimizat, formule marcatoare, tipar denominativ, extensii derivaţionale.*
KEYWORDS: *entopic terms, urbanonymic structures, toponymized entopic, marking formulas, denominative pattern, derivational extensions.*

Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti"
050711 Bucureşti, Calea 13 septembrie, 13

BDD-V737 © 2012 Argonaut, Scriptor
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-26 16:59:31 UTC)